

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XX. ročník

číslo 12/prosinec 2014

VÍTEJTE!

Pravidelný sborový program

Neděle	9.30	bohoslužby (<i>první neděli v měsíci rodinné, třetí neděli vysluhována sv. Večeře Páně</i>)
	14.30	bohoslužby „Pražské společenství Kristovo“
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.05	společné čtení: Jacques Philippe – „Vnitřní svoboda“
	18.30	mládež
Středa	15.00	biblická pro maminky s dětmi
	15.30	mladší dorost
	18.00	biblická hodina
Čtvrtek	19.00	PoMlaSG (<i>každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci</i>)
Pátek	17.00	starší dorost

pro aktuální změny sledujte:

<http://branik.evangnet.cz/program.php>

Úřední hodiny faráře Jaroslava F. Pechara:

úterý 14.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4-Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

Číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

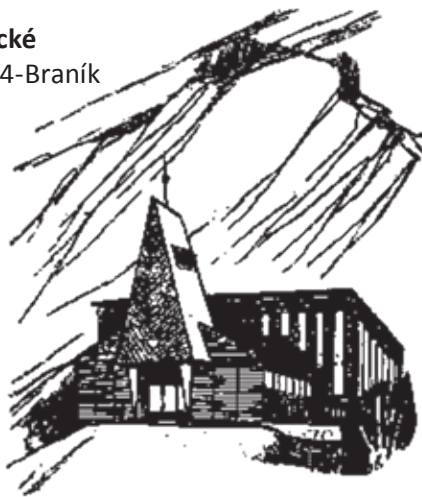
222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 přístavba

web: <http://branik.evangnet.cz>

O ČEM JEDNALO STARŠOVSTVO

Zápis z 750. schůze staršovstva konané v pondělí 8. prosince 2014

Přítomni: Pechar, Drápal, Bruncko, Dus, Plhák, Slabý, Stralczynská, Zvánovcová, Žilková, Hoznauer

Omluveni: Holý, Chadima, Mazný, Novotný

Hosté: Jiří a Anna Matouškovi, Pavel Hanych

Biblický úvod: D. Bruncko – píseň *Otevřete brány hradeb kamenných* (Svítá 239), L 19,28–44, o prožívání adventu. Píseň *Moc předivná* (Svítá 186), modlitba. Manželé Matouškovi seznámili staršovstvo s konceptem manželských večerů. Absolvovali sérii 8 večerů a rádi by něco podobného zorganizovali pro zájemce z našeho sboru. Staršovstvo uvedenou aktivitu podporuje.

Manželé Matouškovi odešli.

Příští schůze staršovstva bude 2. pondělí v lednu, tedy 12. ledna 2015, biblický úvod bude mít A. Hoznauer.

Bohoslužby a další akce

- 20. 12. sobota 11.00 veřejná generální zkouška vánoční hry
- 21. 12. dopoledne bohoslužby s vysluhováním Večere Páně, odpoledne bude provedena vánoční hra od 14 a od 16 hod.
- 24. 12. Štědrý den 16.00, J. Pechar
- 25. 12. Boží hod vánoční 9.30, J. Pechar, Večere Páně
- 28. 12. Zvonimír Šorm
- 31. 12. silvestr 16.00, P. Hanych, pak následuje *Braník Open* (red. přidáno: od 23.00 modlitba Taizé a „Festival národů“)
- 1. 1. Nový rok 9:30, J. Pechar, Večere Páně
- 4. 1. rodinná neděle
- 11. 1. po bohoslužbách *BraníXobě*
- 19. 1. pondělí 18:00 v rámci týdne modliteb za jednotu křesťanů ekumenické bohoslužby
- 25. 1. D. Bruncko

Přístavba

Řízení o územním rozhodnutí je ukončeno, musí proběhnout předepsané lhůty, počátkem roku 2015 očekáváme vydání územního rozhodnutí. Na základě toho budeme moci žádat o stavební povolení.

Finance – celocírkevní sbírky:

- Sbírka na nepálského studenta 4600 Kč. Peníze už jsou odeslány.
- Seniorátní sbírka solidarity 6000 Kč.

Další oznámení

- Staršovstvo děkuje A. Hoznauerovi za přípravu vánočního dopisu a J. Zvánovcové za jeho distribuci.
- Vyvrátil se strom vedle pravé části zahrady a poškodil plot. Strom rozřezali a odvezli na náklady MČ P4, budou opravovat i plot.
- Staršovstvo se poměrně dlouho zabývalo průběhem a koncepcí rodinných nedělí.

Společná modlitba a modlitba Páně.

Zapsal A. Slabý

NAD PÍSMEM

Apokalypsa je také advent!

Lukáš 21,10.16.25–28

Tehdy jim řekl: „Povstane národ proti národu a království proti království, budou veliká zemětřesení a v mnohých krajinách hlad a mor, hrůzy a veliká znamení z nebes. Zradí vás i rodiče, bratři, příbuzní a přátelé a někteří z vás budou zabiti. (...) Budou znamení na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů, bezradných, kam se podít před řevem valícího se moře. Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět. Neboť mocnosti nebeské se zachvějí. A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.“

Jako biblický základ adventní úvahy čteme text dosti neadventní. Tam, kde bychom čekali předvánoční atmosféru, dobro, smíření, příchod světla do temnot, očekávání narození Spasitele, přichází text ponurý, hovořící o posledních věcech, apokalyptické vize, při nichž člověka mrazí. Rozhodně to není čas radosti, veselosti v městečku Betlémě.

Tím hůře, že v textu čteme o souvislostech, které zřetelně poznáváme i v dnešním světě a dnešní společnosti. Povstane národ proti národu, bude

zemětřesení a hlad, hrůzy a pronásledování, zrada nejbližších, hněv a soužení, úzkost bezradných lidí. To je také obraz dnešního světa. To je také obraz adventních dnů, jakkoli ho možná rádi zakrýváme barevnými žárovkami a vůní svařáku. Kdo může říct, že se ho to netýká? Nebyl by konec světa ještě v roce 2014 jen logickým vyústěním toho, o čem mluvil už Pán Ježíš Kristus? Máme se toho bát? A co s tím v adventu? To v Bibli není žádná radostnější zpráva, že musíme číst zrovna tohle?

Co s tím v adventu – možná právě ten advent! Advent přece znamená příchod, a my jsme četli také o příchodu – o příchodu Syna člověka. Ale co mají společného příchod chudého dítěte do chléva před lety v Betlémě a příchod Syna člověka ve slávě, při které mrazí? Možná to, že druhý příchod dovršuje ten první. Možná to, že ten první přinesl něco, co je ještě potřeba dotáhnout. Druhý příchod dosvědčí, že celá ta Ježíšovská kauza nebyla jen epizodní záležitostí, pouhým záchvěvem věčnosti, nýbrž že Bůh má tento svět ve svých rukou a přivede jej k cíli.

A tak advent není a nemusí být jen romantická nebo zase uštvaná doba, která nám má připomenout události dávno minulé. Advent není jen folklorní očekávání vzpomínky na betlémské události. To všechno je důležité a má svůj hluboký smysl. Dnešní text ale ukazuje, že je ještě jiný, druhý advent, na nějž můžeme myslet, třeba až budeme zpívat „My čekáme, kdy zavítáš, tvůj příchod vyhlídíme“. Advent jako skutečný, nový příchod, na nějž čekáme.

Jak na tento advent čekat a přežít uprostřed dnešní doby, která tolik koresponduje s událostmi, o nichž Ježíš mluví? Četli jsme: *Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko*. Napřimte se a zvedněte hlavy, to je výzva a úkol i na sklonku roku 2014. Napřimte se a zvedněte hlavy, nenechte se semlít bolestmi tohoto světa. Nedejte se odradit zradou a hněvem. Nenechte se zdeptat lidskou bezradností. Nedejte se uspat k pasivitě názorem, že člověk stejně všechny bolesti světa nevyřeší. Nenechte se zlákat falešnými vykupiteli, kteří se zjevují na náměstích či u slevových nabídek. Vaše skutečné vykoupení je blízko.

Jak blízko, to ví jen Vykupitel sám. Jestli to bude příští čtvrtek nebo za tisíc let, to nechme na Něm. Ale i kdyby ten konec světa nakonec opravdu přišel už letos, troufám si říct, že kdo si podrží tuto adventní naději, totiž naději příchodu, který se stal a ještě se stane, kdo udrží hlavu zvednutou navzdory tomu, co všude kolem padá, ten se opravdu nemá čeho bát.

Hospodine, Pane náš, přicházející Králi, děkujeme za Tvůj příchod, který už se stal i za ten, který očekáváme z Tvého příslibu. Prosíme, ať oba tvé pří-

chody – ten vánoční i ten zaslíbený poslední – prosvítí naše dny nejen v tomto adventu. Prosíme, ať tvé přicházení zažene strach, smutek, šed' a tíž. Ať prožijeme Tvůj advent v radosti z toho, co už tu díky Tvé lásce je, i v naději toho, co teprve má přijít. Amen.

Pavel Hanych

CO JE TO VÍRA

V bibli se píše: „Dělání knih mnohých žádného konce není“ (Kaz 12,12) a zdá se, že téměř totéž se dá říci o tom, kolik definic víry se publikuje. Jedno vysvětlení toho, co se v Bibli rozumí slovem „víra“ mi však bylo zvláště milým darem. Bylo z pera jednoho z nejvzdělanějších znalců hebrejštiny – Pinchase Lapide. Ten to řekl v rozhovoru s profesorem Viktorem R. Franklem.*

V hebrejštině věřit se řekne „*ha-amin*“. To znamená, že mám v tebe na prostou důvěru. Ta je bezpodmínečná. Vazba typu „věřit, že“ v hebrejštině vůbec neexistuje. Slovo „věřit“ se v hebrejštině pojí pouze se třetím pádem – např. jako: „Věřím ti“. Tečka. Nezávisle na tom co se může dít. Může to být důvěra bez hranic a je proto neotřesitelná jako skála. Vše to je obsaženo ve slově „věřit“. Věřit znamená „za něco se provdat tělem i duší“. Martin Buber říká, že „*sich angeloben*“ (v němčině: věřit) znamená „slavnostně si slíbiti“ (Frankl, Lapide 2011, s. 68–69). A to je mi v harmonii s tím, co jsem taky slyšel, ale jinde, že „uvěřit“ znamená totéž jako dobrovolně se přihlásit do určitého vojska. V biblické řeči: věřit znamená říci „Tvůj, Pane, jsem“ – jako odpověď na předtím slyšené Boží „neboj se, můj jsi ty – a já tě mám rád“.

Příkladem biblické víry je často uváděn **Abraham**. Ten slyšel Boží slovo „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu“ (Gn 12,1–2). A Abraham skutečně vyšel. Beze slova odporu, bez reptání a bez otálení. V Bibli čteme, že „*Abraham se vydal na cestu, jakmile k němu Hospodin promluvil... A vyšli a ubírali se do země kanaanské a přišli tam*“ (v. 5). Neměli to lehké. Když se podíváme na mapu, jsme překvapeni, jak dlouhá to cesta byla.

Jaro Křivohlavý

* Viktor E. Frankl a Pinchas Lapide: **Bůh a člověk hledající smysl**. Brno, Cesta, 2011

VÁNOČNÍ HRA 2015

Pozvánka na vánoční hru

ROZHOVOR S NEJSTARŠÍM HERCEM – JIŘÍM ČUJANEM SEN.

- *Kdy jste se dozvěděl o tématu letošní vánoční hry?*

Před sborovou dovolenou.

- *Od té doby jste se na hru připravoval?*

Četl jsem nový překlad Komenského Labyrintu do současné češtiny. Myslel jsem na roli švédského kancléře Oxenstierny, který rád s vestfálským mírem pro Švédsko získal Pomořansko a kontrolu nad říčními přístavy u Severního moře, a na Komenského zapomněl. Myslel jsem i na Smetanův zájezd do Švédska.

- *Jak dlouho znáte životní příběh J. A. Komenského?*

V létě 1941 jsem jel s rodiči na Moravu k babičce a dědovi. Maminka mi v zatáčce železniční tratě u Brandýsa nad Orlicí ukazovala místo, kde se Komenský skrýval a psal.

- *Chtěl jste už někdy dříve o Komenském do Brány napsat?*

Ano. Na mapě jsem si vyhledal místa, kde žil. Nejníže na jihu byl v bratrské škole ve Strážnici. Na fotografii Fulneku mne udivila jeho rozlehlost. Byl tam správcem bratrské školy a v roce 1621 mu tam veřejně spálili knihovnu.

- *Byl jste někdy poblíž místa, kde Komenský opustil vlast?*

On v únoru 1628 překročil hranice do Slezska u Žacléře, kde jsme roku 1967 dělali mapování pro Ústřední ústav geologický.

- *Byl jste spokojen s výběrem tématu Labyrintu pro hru?*

Komenský jej několikrát doplňoval. Důkazem je jeho vlastní zkušenost ze ztroskotání na moři, kdy se divil, že zachránění lidé – pro zisk – přesedají na loď další.

- *Jakou roli jste očekával, když odpadla ta Oxenstiernova?*

Těšil jsem se, že budu Zvědavcem a budu zkoušet právě promované vědce.

- *A když jste dostal roli Malíře?*

V prvních dnech jsem jednak spěchal na Karlův most pro inspiraci k tamním malířům portrétů. Dále jsem se učil podle knížky José Parramóna dělat portréty sám. Také jsem škemral na rodičích Krále a Princezny, aby mi přinesli jejich fotografie. Po druhé zkoušce jsem hodně zmoudřel. Těším se, že budu hodně hovořit k divákům. Mají to rádi.

■ *Vy rád hrajete, že?*

Snad. Doma si rád poslechnu árii sodomských žen (tu „Sodoma, Sodoma je domov můj“), kterou mi dcery zazpívají trojhlasně. Maminka Princezny si jistě vzpomene, jak kdysi chodila s Josefem uličkami kostelní síně za zpěvu „Šel Josef s Marií, manželkou svou“.

■ *A co byste si přál nakonec?*

Abyste se splnil můj sen: že bychom s 38 herci, hudebníky, rekvizitami (např. s rozhlednou) a několika inspicientkami přijeli i do dalších sborů a nehráli jen 3× – v sobotu 20. 12. na generální zkoušce a v neděli 21. 12. od 14 hodin a naposled od 16 hodin.

■ *To je všechno?*

Prosím švadleny, zázakzníky, a vůbec nejmladší herce, aby při hře raději KŘIČELI než ŠEPTALI! Diváci jim za to vděčně zatleskají.

■ *Děkuji za rozhovor.*

R. Č.

Ukázka ze hry

Každého ze tří bratrů Poutníků doprovází na cestě světem Mámení, které jim nasazuje růžové brýle, a Všudubud Všeživ, který je vyzývá, aby se přizpůsobili a chovali se tak, jako všichni.

V následující scéně jeden z Poutníků pozoruje, jak se chovají učení lidé. Nejprve vidí scénu s nasazenými růžovými brýlemi:

Voiceband: *Gaudeamus Igitur 1*

Gaudeamus Igitur, právem jim tu zahrají,
jejich moudrost, vzdělání, přináší všem naději,
že teď v světě, bude lépe a nikdo se už nesplete.

Ze všech problémů a starostí učenci nás vyprostí!

Zvědavá paní Lucie: Pane doktore, mě bolí v krku, co s tím?

Lékař: Otevřete ústa... Tonsillia acuta jak vyšitá! Předepíšeme čtyřikrát denně penicilín, berte ho pravidelně. Za týden jste jako rybička, kdyby byly jakékoliv komplikace, zavolejte klidně i v noci.

Zvědavá paní Lucie: Děkuji mnohokrát, co jsem dlužna?

Lékař: Nic, to je v pořádku. A nebojte, Penicilín je bez doplatku.

Zvědavá paní Alice: Prosím Vás, chtěla bych se zeptat: ta hvězda Polárka ukazuje k jihu, nebo k severu? Já si to pořád pletu...

Astronom: Vážená paní, alfa ursae [urzé] minoris, neboli nejjasnější hvězda souhvězdí Malého vozu ukazuje vždy k severu. Vždyť proto se jmenuje stella polaris, polární severní hvězda.

Zvědavá paní Alice: Děkuji, teď už nikdy nezabloudím.

Zvědavá paní Miriam: Prosím vás, kolik je jedna a jedna?

Matematik: Pro běžné potřeby vám určitě stačí odpověď, že dvě. (*zasměje se*) Ale milá paní, problém je složitější. My, matematikové víme, že bychom museli zohlednit, v jaké číselné soustavě počítáme. Vy pochopitelně máte na mysli běžně užívanou desítkovou soustavu, ale kupříkladu...

Zvědavá paní Miriam: ... Děkuji, děkuji, takhle mi to opravdu stačí.

Poutník 3: To by se mi líbilo, takováhle práce! Nechte mě jen ještě chvilinku, ať si to celé prohlédnu!

Všudybud 3: Jak je ctěná libost,

Mámení 3: Jen se nezapomeň dívat přes brejličky!

Poutník 3: To by se vám tak líbilo, abych pořád koukal přes ty vaše brejle! Raději se na to kouknu bez nich. Ale jak svět vypadá bez růžových brýlí Mámení?

Voiceband: *Gaudeamus Igitur 2*

Radujme se vespolek, a do školy žádný chvat,
chceš-li titul „doktor“ mít, není nutné studovat.

Chceš se vyhnout školy tíže, kup si diplom za peníze,
pak už nikdo ti nezabrání učenému hádání.

Zvědavá paní Lucie: Pane doktore, mě bolí v krku, co s tím?

Lékař: Jó, milá zlatá, to může být cokoliv, co já vím? Zkuste čerstvý vzduch - dvě tři kolečka v mrazu vám určitě prospějou.

Zvědavá paní Lucie: Opravdu? A nenastydnu ještě víc?

Lékař: No, když jo, tak pak zase přijdete. Hybaj běhat! Třicet korun, prosím!

Zvědavá paní Alice: Prosím Vás, chtěla bych se zeptat: ta hvězda Polárka ukazuje k jihu, nebo k severu? Já si to pořád pletu...

Astronom: Vážená paní, Polárka nikam neukazuje, Polárka je přece zmrzlina! Tyhle laici!

Zvědavá paní Miriam: Prosím vás, kolik je jedna a jedna?

Matematik: No, to je tedy složitá otázka, na první poslech bych řekl, že jedenáct. Ale musím si to rozmyslet! Jestli bych si na to neměl vzít nějaký grant!

Poutník 3: Tohle že jsou ti nejlepší z nejlepších? Vždyť si ten titul koupili a nevědí zhola nic! ■

MANŽELSKÉ VEČERY

Už pár let jsme se s Jirkou odhodlávali přihlásit se na kurz Manželské večery. A tento rok na podzim jsme se konečně rozhoupali – syn nám roste a je stále aktivnější, hlídající babička bude mít brzo o další hlídání víc, a tak jsme si řekli, že buď teď, anebo nikdy! Absolvovali jsme kurz pořádaný katolickou farností na Opatově a protože nás kurz, způsob, jak večery probíhají i celkový výsledek nadchly (a při závěrečné diskuzi s ostatními účastníky kurzu jsme zjistili, že zdaleka nejen nás), rádi bychom zjistili, jestli by byl o pořádání a samozřejmě hlavně absolvování kurzu zájem i v Braníku.

Nejprve něco ke kurzu samotnému. Kurz vznikl v Londýně ve sboru Holy Trinity Brompton, kde vznikly i známé kurzy Alfa. Na rozdíl od kurzů Alfa jsou ale Manželské večery přísně individuální. Jsou určeny jen pro páry a manželé mluví jen jeden s druhým, s nikým jiným (což je myslím pro mnoho mužů celkem úleva). Jde o 8 večerů, které by měly probíhat trochu jako rande. Pár přijde, je přivítán, usazen ke svému stolu, je mu naservírována večeře a pití, má čas se v klidu najíst a popovídat si. Poté začne samotný program – kurz vede manželský pár, který mluví o tématu na daný večer, např. komunikace, odpuštění, rodiče a rodiče partnera, sex atd. Promluvy jsou předem připravené, často doprovázené osobní zkušeností řečnického páru, citáty, zážitky, videem s anketou z ulice. Jsou celkem veselé a ze života – nejde o neosobní přednášku ani o hlubokou psychologii, spíše o praktické principy a nástroje, které mohou v manželství pomoci. Hlavní podstatou celého kurzu, na kterém myslím stojí a padá i jeho přínos, jsou cvičení, kterých je v průběhu večera několik. Manželé si podle zadání mají většinou nejprve každý sám vyplnit odpovědi na otázky nebo krátké dotazníky, které rozvádějí téma večera, a poté si o nich mají společně v páru promluvit. Byť jsou otázky někdy trochu neučesané, výsledek je opravdu skvělý a překvapující (a kupodivu nejen pro nás dva s Jirkou ☺). Protože komunikace probíhá v příjemném prostředí, oba jsou najedení, hraje hudba, jdou i bolestná nebo náročná témata komunikovat snáz a v klidu.

Během nejdelšího cvičení je navíc jako motivace servírován zákusek a káva nebo čaj. Celý večer končí modlitbou a zadáním domácího úkolu – opět cvičení, nad kterým mají manželé během týdne do dalšího večera doma strávit cca 2–3 hodiny.

Velmi důležité je, že páry nikdo nekontroluje, neposlouchá, nehodnotí, domácí úkoly nikdo nevybírání. Jejich komunikace i to jak kurz pojmu je tedy zcela na nich. To je zároveň i závazek – samotný kurz vás do ničeho nenutí, pokud se rozhodnete se jeden druhému neotevřít, nedělat cvičení nebo domácí úkoly, bude nejspíš přínos kurzu celkem malý.

Kurz je křesťanský, v některých večerech je to patrné více, v některých méně. Kurz je placený, cena v Praze je cca 3.500–4.000 Kč za celkem 8 večerů, v ceně je večeře a příručky, zvláště se platí pití. Kurz je určen pro páry všech věkových kategorií, v našem konkrétním kurzu jsme patřili k nejmladším.

A teď k samotnému (zatím hypotetickému) kurzu Manželských večerů v Braníku. Budu moc ráda, když nám ti z vás, které myšlenka kurzu oslovila, dají vědět:

- 1) **zda by se kurzu chtěli zúčastnit** (je mi jasné, že takhle dopředu a hypoteticky je to těžké říct, ale zase nemá smysl zkoušet něco organizovat, pokud o to nebude mít dostatečný počet lidí zájem)
- 2) **zda by chtěli nějak vypomocť s jeho organizací** – ať už jednou drobnou výpomocí (jednou donést květiny na stoly, natisknout letáky, jednou koupit pití) nebo eventuálně to celé zorganizovat s námi. 😊
- 3) co zatím vidíme jako největší organizační problém – **vhodný prostor** – ideálně nějaký sálek nebo místnost velikosti cca. poloviny našeho hlavního sálu, kde budou k dispozici stoly a židle a zázemí – WC, alespoň malý prostor na umístění mikrovlnky, sklenic, nádobí, pití atd., ideálně i s plochou na promítání. Ideálně někde nedaleko od Braníka (přece jen je to náš styčný bod 😊). Pokud někdo o takovém místě víte, dejte prosím vědět.

Zatím je celý kurz jen nápad na začátku, a proto budu moc ráda, když se kolem něj rozvine diskuze – zda je o něj zájem a zda je kapacita ho zorganizovat. Neváhejte tedy mě nebo Jirku prosím vyhledat, klást upřesňující dotazy, hromadně hlásit sebe či své přátele a nabízet své vinné sklepy ke konání i konzumaci. 😊

Naše maily jsou Anka.matouskova@seznam.cz a Jirka_m@email.cz.

Můj telefon je 777 048 757, pokud se nedovoláte, neberte to prosím osobně a pište sms.

Více o kurzu zjistíte na www.manzelskevecery.cz.

Anna Matoušková

LISTOPADOVÁ VYCHÁZKA

do Stromovky

V rámci pravidelných výletů třetí neděli v měsíci se 16. listopadu dvanáctičlenná skupinka vydala na výstaviště, kde navštívila interaktivní výstavu „Chodící lidé“. Bylo zajímavé poslouchat výklad o životě postižených lidí, který na jednotlivých stanovištích velice poutavě a živě podávali lidé, kteří byli sami postiženi tím, o čem hovořili. Ještě zajímavější bylo vyzkoušet si na vlastní kůži, jaké to je: v tmavé chodbě, jak se asi cítí slepý člověk, odkázaný jen na hmat, jaké to je jít terénem s bílou holí, jak nepřekonatelné mohou být i malé překážky pro člověka na vozíčku, jaký problém je pro člověka s berlemi nastoupit do autobusu. Naučili jsme se i několik výrazů znakové řeči hluchých, které jsme pak museli použít, abychom směli projít dveřmi do další expozice. Seznámili jsme se s pomůckami, které nemocným lidem pomáhají překonat jejich omezení. Poznali jsme, že s postiženými lidmi je možno jednat stejně jako s lidmi zdravými – pokud se dodržuje následující desatero:

- 1) Zahodte soucit, raději nám dejte šanci.
- 2) Neváhejte nás oslovit.
- 3) Mluvte s námi, ne o nás.
- 4) Komunikujte s empatií.
- 5) Nebojte se trapasů.
- 6) Buďte přirození a spontánní!
- 7) Nepodceňujte nás, hledejte cesty s námi!
- 8) Nemanipulujte s námi, nejsme věc!
- 9) Neplašte se! Naslouchejte!
- 10) Pojdte s námi, nejen vedle nás.

Na výstavě bylo mnoho dětí, celé školy. Byly tím vším tak zaujaté, že vůbec nezlobily, naopak živě diskutovaly.

Po dvou hodinách na výstavišti jsme ještě zvládli procházku podzimní Stromovkou.

PANTOMIMA

7. prosince jsme využili pódia připraveného na vánoční hru pro výbornou pantomimu **Jany Ungerové (Brno) a Václava Dostála (Olomouc)**

TEHDY ODPOLEDNE PRŠELO

„Tehdy odpoledne pršelo.

Vrátila jsem se celá promoklá domů, do prázdného bytu. Od jeho smrti byl pořád tak prázdný...

Byla jsem úplně mokrá, snad všechno na mně bylo mokré. Nesnáším, když se mi mokré vlasy lepí na krk.

Svázala jsem si je do culíku, vypadala jsem najednou jako malá holka. A pak jsem vytáhla to staré album s fotografiemi.“

DOPIS NEPÁLSKÉHO STUDENTA

Členům sboru v Braníku,

došel 11. 11. 2014

Draží přátelé, posílám vám všem pozdrav ve jménu Pána Ježíše Krista, našeho Spasitele.

Mám se dobře a i moje studium na teologickém semináři dobře pokračuje. Doufám, že i vy se máte dobře. Je to pro mne radost a čest, když vám mohu napsat dopis.

Máme teď první semestr a já jsem zde velmi šťastný. Máme nyní 7 předmětů, z nichž mne nejvíce zajímá a těší Teologie II. Jsem opravdu nadšený a pečlivě sleduji přednášky a dělám si poznámky. Je tu i předmět, který mne tolik nezaujal, a to je Starý zákon- Historie. Je pro mne dost obtížné přinutit se k učení mnoha historických dat.

V srpnu zde probíhaly oslavy státního svátku a byl také uveden nový ředitel našeho semináře, protože původní ředitel kvůli vyššímu věku resignoval.

V září jsme slavili den učitelů, pro který byl připraven bohatý program. My studenti jsme zazpívali pro naše učitele speciální píseň a děkovali jsme nejen jím, ale i dalšímu personálu v našem semináři. Tento den se opravdu vydařil, všichni byli spokojeni.

Nakonec vám chci poděkovat za vaši pomoc a péči o mne. Jsem velmi vděčný Bohu, že mne provádí tímto studiem.

Vzpomínám na vás a modlím se za vás.

váš bratr v Kristu
Daud Tamang

Modlitba noworoční.

Pomoc naše jest ve jménu tvém, Hospodine!

Hospodine, jenž od věku věčnosti běh času spravuješ, s pohnutým srdcem oslawuji newyštitelnou moudrost a nekonečnou lásku twou, že jsi mi jeden roč opět přežiti pomáhal. Tyš mne posud netoliko w počtu živých zachoval, ale i všemi dušmi i tělu potřebnými věcmi láskavě zapatroval. Tvé slovo bylo swíce nohám mým a ewangelium Syna twého heslo spasení mého; tyš byl štítém mým w nebezpečenství, pomocníkem w potřebách života, těšitelem w zármutku, tyš wyslyšel wroucí prosby mé, ano tyš mi více dobrého učinil, nežli jsem sám prositi uměl. O přijmi tedy, Bože můj, obět díkůčinění, kterou tobě nyní wděčným srdcem přináším.

A na toho jediného mohl bych bezpečněji spoléhati se i w tomto nowém roce, než na tebe, o Hospodine, od něhož každé daní dobré pochází. Skryto jest sice před krátkým zrakem mým, co mne očekává, ale spokojen jsem! nebo pod twým řízením, všewědoucí a nejmoudřejší Pane! všechny věci jen k mému dobrému směřovati mohou. — Znam, že mnohé práce a obtížnosti, snad i mnohá bída a trápení mne očekávají, ale ty mně udělíš síly, rady, potěšení, trpělivosti, udělíš hojného požehnání swého. A tak se tvé všemohoucí ochraně, twému moudrému řízení, twému otcovskému opatrování se vším důvěrně poroučím.

MODLITBA NOVOROČNÍ

Modlitba ze „Zpěvníku evangelického“, vydaného před 100 lety, v roce 1914. Přečtěte si tuto modlitbu tak, jak ji asi po vydání zpěvníku četli ti, kdo se ocitli v hrůze války.

Pomoc naše jest ve tvém jménu tvém, Hospodine!

Hospodine, jenž od věku věčnosti běh času spravuješ, s pohnutým srdcem oslavuji nevystižitelnou moudrost a nekonečnou lásku tvou, že jsi mi jeden rok opět přežítí popřál. Tys mne posud netoliko v počtu živých zachoval, ale i všemi duši i tělu potřebnými věcmi laskavě zaopatřoval. Tvé slovo bylo svíce nohám mým a evangelium Syna tvého heslo spasení mého; tys byl štítem mým v nebezpečnosti, pomocníkem v potřebách života, těžitelem v zármutku, tys vyslyšel vroucí prosby mé, ano tys mi více dobrého učinil, nežli jsem sám prositi uměl. O přijmi tedy, Bože můj, oběť díkůčinění, kterou tobě nyní vděčným srdcem přináším.

A na koho jediného mohl bych bezpečněji spoléhati se i v tomto novém roce, než na tebe, o Hospodine, od něhož každé daní dobré pochází. Skryto jest sice před krátkým zrakem mým, co mne očekává, ale spokojen jsem! nebo pod tvým řízením, vševědoucí a nejmoudřejší Pane! všechny věci jen k mému dobrému směřovati mohou. – Zním, že mnohé práce a obtížnosti, snad i mnohá bída a trápení mne očekávají, ale ty mně udělíš síly, rady, potěšení, trpělivosti, udělíš hojného požehnání svého. A tak se tvé všemohoucí ochraně, tvému moudrému řízení, tvému otcovskému opatrování se vším důvěrně poroučím.

Ó račiž mne Duchem svatým ustavičně probuzovati, ať i tohoto nastalého roku ve svatosti a spravedlnosti života ze dne na den vždy více prospívám, a svědomí svého žádným hříchem a nešlechtností neobtěžuji, abych tak pokoj v srdci maje, i k tobě každého času pokojně očí svých pozdvihnouti mohl. Tys, o Hospodine, sám nejmilostivější, a dáváš nám času a příležitosti, abychom se moudřejšími a lepšími stávali a toho, jež jsi seslal, Syna tvého Ježíše Krista věrně následovali. – Dejž tedy, ať i já dnů milosti na této zemi svědomitě počítuji a tak vynakládám, abych se hodně připravil k tomu vyššímu, dokonalejšímu životu, do kterého mne dříve neb později, snad již tohoto roku povolati ráčíš. Jméno tvé, Ježíši, který dne tohoto obřezán jsi dle zákona, – budiž mi heslem milosti k životu věčnému. Amen

OZNÁMENÍ

7. prosince 2014 se konalo
v kostele sv. Martina ve zdi
ekumenické odpoledne
k zahájení Roku mistra Jana Husa.

**Husovské
slavnosti
2015**

Na závěr slavnosti zazněla výzva z Husova dopisu k adventu:

„Mistr Jan Hus kněz a sluha v naději Pána Ježíše Krista, všem věrným pokání činícím, v milosti i utrpení, v příchodu Syna Božího, který přijde s anděly svatými jednoho každého, podle jeho zásluh odměňovati bude. Nejmilejší! Posilněte srdcí svých, když příchod Páně blížíti se bude. Víte, nejmilejší, že Pán Ježíš už jednou přišel a to když víte, uvažujte v srdcích svých, v milosti i trpělivosti se posilňujte.“

*Tradiční branická akce **BraníXobě** se blíží!
Za tři týdny – 11. ledna 2015 – to vypukne.
Vymýšlejte, připravujte, nacvičujte!*

Přípravy na mezinárodní setkání mladých jsou v plném proudu. Ani náš přípravný tým nezažal. Podařilo se najít hostitelské rodiny pro 20 dobrovolníků, kteří přijedou 27. prosince a pro 25 účastníků setkání, kteří přijedou 29. prosince. Přihlásili se i ochotní spolupracovníci, kteří přislíbili pomoc v den příjezdu s registrací a rozdělením do rodin. V dalších dnech setkání s organizací, občerstvením, tlumočením, úklidem, odvozem účastníků po ukončení programu 1. 1. 2015. Velice jim všem děkujeme.

Vzhledem k tomu, že v prosinci se přihlásili další zájemci o toto setkání, je třeba najít ubytování i pro ně. Pokud byste vy, nebo vaši přátelé byli ochotni nechat někoho přespat ve své domácnosti (není nutné lůžko – účastníci budou mít karimatku a spacák), poskytnout jim snídani, případně je pozvat 1. 1. 2015 na oběd, přihlaste se u Milady Borovské nebo Jarky Pecharové. Velice to spěchá!

Všichni jste zváni 30. 12., 31. 12. a 2. 1. na společné ranní modlitby od 8.30 v našem kostele a 31. 12. 2014 od 23 hodin na noční modlitbu za mír a následný program národů.

ŘČ

OBSAH 12/2014

Vítejte	2
Pravidelný sborový program	
O čem jednalo staršovstvo	3
Zápis z 750. schůze staršovstva z pondělí 8. 12. 2014	
Nad Písmem	4
Apokalypsa je také advent (Lukáš 21,10.16.25–28)	
Co je to víra	6
Vánoční hra 2015	7
Rozhovor s nejstarším hercem a ukázka scénáře	
Manželské večery	10
Listopadová vycházka do Stromovky	12
a návštěva interaktivní výstavy „Chodící lidé“	
Pantomima	14
„Tehdy odpoledne přšlo“	
Dopis nepálského studenta	15
Modlitba novoroční	16
Modlitba ze sto let starého „Zpěvníku evangelického“	
Oznámení	18
Obsah a tiráž	19

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XX. ročník, číslo 12/prosinec 2014

Vychází každou 3. neděli v měsíci

Redakce: Růžena Černá

Redakční rada: Jiří Holý, Jaroslav F. Pechar, Aleš Drápal

Sazba: Miloš F. Pechar

Redakční uzávěrka časopisu je vždy 2. neděli v měsíci,
příspěvky předávejte redakční radě nebo e-mailem: mscerny@volny.cz

Titulní strana: *Kniha roratní, 1791*

Fotografie – pantomima: Daniel Ekart; Stromovka: Ester Horálková

Jana Ungerová – vzpomínka na dětství (z pantomimy)

*Milé sestry, milí bratři,
přejeme vám,
abyste do nového roku mohli vcházet s úsměvem
a nemuseli se takhle mračit.
Buďte vlídní na své děti,
aby ani ony neměly důvod ke smutku.*

*A zachovejte nám přízeň,
redakce Brány*